

Rolnummer 393
Arrest nr. 29/93 van 1 april 1993

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 2 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 19 juli 1991 « portant certaines dispositions urgentes en matière d'enseignement » (houdende dringende maatregelen inzake onderwijs), ingesteld door J. Meunier.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit voorzitter F. Debaedts en waarnemend voorzitter M. Melchior, en de rechters H. Boel, L. François, P. Martens, Y. de Wasseige en G. De Baets, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van waarnemend voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *   *

I. *Onderwerp van de vordering*

Bij verzoekschrift van 24 maart 1992, aan het Hof gezonden bij op dezelfde dag ter post aangetekende brief, die op 25 maart 1992 ter griffie is ontvangen, vordert Jean Meunier, inspecteur in het secundair onderwijs, waarnemend inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie, die woonplaats heeft gekozen ten kantore van Mr. J. Geairain, advocaat, de Praeterestraat 25 te 1050 Brussel, de vernietiging van artikel 2 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 19 juli 1991 « portant certaines dispositions urgentes en matière d'enseignement » (houdende dringende maatregelen inzake onderwijs), bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 26 september 1991.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 25 maart 1992 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er ten deze geen reden was om de artikelen 71 en volgende van de voormelde bijzondere wet toe te passen.

Overeenkomstig artikel 76 van voormelde bijzondere wet is van het beroep kennisgegeven bij op 13 april 1992 ter post aangetekende brieven, die op 14, 15 en 16 april 1992 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde bijzondere wet voorgeschreven bericht is in het *Belgisch Staatsblad* van 15 april 1992 bekendgemaakt.

De Franse Gemeenschapsexecutieve, vertegenwoordigd door de Minister van Hoger Onderwijs, Wetenschappelijk Onderzoek en Internationale Betrekkingen, met ambtswoning te 1000 Brussel, Wetstraat 51, heeft bij op 27 mei 1992 ter post aangetekende brief een memorie ingediend.

Overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet is een afschrift van die memorie overgezonden bij op 18 juni 1992 ter post aangetekende brief, die op 19 juni 1992 aan de geadresseerde ter hand is gesteld.

De verzoekende partij heeft bij op 17 juli 1992 ter post aangetekende brief een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikkingen van 18 juni 1992 en 7 januari 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 24 maart 1993 en 24 september 1993.

Aangezien rechter J. Wathelet tot voorzitter is gekozen - en later in ruste is gesteld - is rechter Y. de Wasseige bij beschikking van 7 januari 1993 aangewezen om de zetel aan te vullen.

Aangezien rechter F. Debaedts tot voorzitter is gekozen, is rechter G. De Baets bij beschikking van 3 februari 1993 aangewezen om de zetel aan te vullen.

Aangezien rechter M. Melchior de functie van voorzitter vervult, is rechter L. François bij beschikking van 23 februari 1993 aangewezen om de zetel aan te vullen.

Bij beschikking van 23 februari 1993 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en bepaald dat de zaak

voorkomt op de terechtzitting van 18 maart 1993.

Van die beschikking is aan de partijen kennisgegeven, die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting op de hoogte zijn gebracht bij op 24 februari 1993 ter post aangetekende brieven, die op 26 februari en 1 maart 1993 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Op de terechtzitting van 18 maart 1993 :

- zijn verschenen :
- . de verzoeker, vertegenwoordigd door Mr. N. Detry *loco* Mr. J. Geairain, advocaten bij de balie te Brussel;
- . de Franse Gemeenschapsexecutieve, vertegenwoordigd door Mr. B. Cambier, in persoonlijke naam en *loco* Mr. L. Cambier, advocaten bij de balie te Brussel;
- hebben de rechters L. François en G. De Baets verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *De aangevochten norm*

Het beroep heeft betrekking op het tweede lid van artikel 120 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 16 april 1991 houdende organisatie van het onderwijs voor sociale promotie, ingevoegd bij artikel 2 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 19 juli 1991 houdende dringende maatregelen inzake onderwijs.

Artikel 120 bepaalt :

« Bij toepassing van artikel 24 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, organiseert de Executieve de inspectie van het onderwijs voor sociale promotie, in één inspectiedienst voor het secundair en hoger onderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie.

Zonder te wachten op de organisatie van de inspectiedienst mag de Executieve een vaste benoeming verlenen in de betrekkingen die ze opricht in het hoofdambt van inspecteur belast met het toezicht over de inrichtingen van het onderwijs voor sociale promotie en met opdrachten in het kader van de bepalingen van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, aan de personeelsleden die op 1 juli 1991 als hoofdambt prestaties verstrekken ingevolge een inspectie-opdracht in de onderwijsinrichtingen voor sociale promotie van de Franse Gemeenschap. »

In een besluit van 29 juli 1991 heeft de Executieve benoeming verleend aan « inspecteurs belast met het toezicht op de instellingen van het onderwijs voor sociale promotie van de Franse Gemeenschap en met opdrachten in het kader van de bepalingen van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ».

IV. *In rechte*

*Ten aanzien van het belang**Standpunt van de verzoeker*

A.1.1. Om te doen blijken van zijn belang om een bepaling aan te vechten die een voorlopige maatregel voorschrijft ten gunste van met een inspectie-opdracht belaste personen die tot inspecteur kunnen worden benoemd, maar niets voorschrijft wat de algemene inspectie betreft, betoogt de verzoeker, inspecteur algemene vakken in het lager middelbaar onderwijs sedert 1971, dat hij wordt beschouwd als inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie of, in ieder geval, als waarnemend inspecteur-generaal en dat hij sedert 1980 een inspecteur-generaal vervangt in diens functie van inspecteur sociale promotie, en dat hij de daarmee overeenstemmende wedde krijgt.

Standpunt van de Franse Gemeenschap

A.1.2.1. Bij ministeriële beslissing van 3 januari 1990 is J. Meunier belast met de taak te zorgen voor « de coördinatie van de inspectie van het onderwijs voor sociale promotie ». Er is geen enkele gelijkstelling van zijn administratieve toestand met die van een inspecteur-generaal want die graad bestaat niet binnen het inspectiesysteem van het onderwijs voor sociale promotie.

A.1.2.2. De verzoeker, die, zoals diegenen die met inspectie-opdrachten zijn belast, in aanmerking wenst te komen voor een vaste benoeming (in de functie van inspecteur-generaal), zet niet uiteen op welke manier de vernietiging van de aangevochten norm voor hem van belang is en onthoudt zich van kritiek op het beginsel zelf van de erin vervatte vaste benoeming.

Antwoord van de verzoeker

A.1.3.1. In de beslissing van 3 januari 1990 wordt de door de verzoeker uitgeoefende functie van inspecteur-generaal geenszins ontkend, aangezien zij verwijst naar een nota van 12 juni 1980 waarin zijn aanvullende bezoldiging was vastgesteld (een zesde van de basisbezoldiging van een inspecteur-generaal) alsmede de reis- en verblijfkosten van de inspecteur-generaal. Daarnaast is en wordt de verzoeker in tientallen administratieve documenten aangesproken met inspecteur-generaal of, in ieder geval, met waarnemend inspecteur-generaal.

A.1.3.2. De verzoeker heeft op zijn minst een moreel belang bij de vernietiging van een decreet dat hem in een inferieure, in ieder geval ongelijke positie plaatst ten opzichte van de waarnemende inspecteurs die in hun functie vast benoemd kunnen worden, terwijl zulks niet kan voor degene die hiërarchisch boven hen staat; hij heeft zeer zeker belang bij de vernietiging van een bepaling die lijkt te voorzien in de functie van inspecteur en niet in die van inspecteur-generaal.

Ten gronde

Standpunt van de verzoeker

Eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet

A.2.1.1. De aangevochten bepaling roept een discriminatie in het leven tussen de verschillende onderwijstypes, zowel op het vlak van de waarborgen betreffende de kwaliteit van het onderwijs als op het vlak van de bevorderingskansen van de personeelsleden : zij voorziet immers in overgangsmaatregelen voor de waarnemende inspecteurs in het onderwijs voor sociale promotie terwijl zij dat niet doet voor de waarnemend inspecteur-generaal en de taken van inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie evenzeer als in de andere onderwijstypes moeten worden uitgevoerd.

Tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 6, 6bis en 17, inzonderheid de paragrafen 3 en 4, van de Grondwet

A.2.1.2. Aangezien de Franse Gemeenschap heeft erkend dat de verzoeker de taken en functie van een inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie uitoefent, en aangezien de verzoeker die taken op dezelfde manier als de waarnemende inspecteurs uitoefent, mag de toepassing van de bepalingen die gelden ten gunste van diegenen die met een inspectie-opdracht in het onderwijs voor sociale promotie zijn belast, hem niet worden ontzegd.

Standpunt van de Franse Gemeenschap

A.2.2.1. Het bij het decreet van 16 april 1991 ingevoerde stelsel is zonder onderscheid van toepassing op alle onderwijsinstellingen voor sociale promotie, ongeacht de inrichtende macht waarvan zij afhangen. Artikel 120 van dat decreet geeft aan dat onderwijs een eigen inspectie die georganiseerd wordt binnen één enkele dienst die eveneens de inspectie van het secundair en hoger onderwijs met volledig leerplan omvat.

A.2.2.2. Met het oog op de continuïteit van de openbare dienst en ten einde zich te verzekeren van de medewerking van diegenen die als hoofdambt inspectie-opdrachten uitvoeren in de instellingen van het onderwijs voor sociale promotie, heeft het aangevochten decreet de Executieve ertoe gemachtigd die beambten vast te benoemen in de functie van inspecteur van het onderwijs voor sociale promotie.

Ten aanzien van het eerste middel

A.2.2.3. De verzoeker geeft een verkeerde interpretatie van de bepaling die hij aanvecht : die heeft als enig doel, gedurende de overgangsperiode die voorafgaat aan de organisatie van één enkele inspectiedienst, de vaste aanstelling van de met een inspectie-opdracht belaste personen mogelijk te maken in een functie van inspecteur die, in tegenstelling met die van inspecteur-generaal, reeds bestond. De Raad heeft geenszins de aangevoerde bepalingen geschonden door aan de Executieve de zorg over te laten om de piramidale structuur te bepalen van de enige inspectiedienst die de inspectie van het middelbaar en hoger onderwijs met volledig leerplan en de inspectie van het onderwijs voor sociale promotie omvat (artikel 120, eerste lid, van het decreet van 16 april 1991).

A.2.2.4. Zelfs in de veronderstelling dat de bestreden norm - *quod non* - in die zin geïnterpreteerd zou moeten worden dat zij de opheffing van de titel van inspecteur-generaal betekent, dan nog zou zij de aangevoerde bepalingen niet schenden, aangezien :

- zij geenszins afbreuk doet aan de gelijkheid tussen de onderwijsetsnetten, vermits het inspectiesysteem geregeld blijft door de verordenende bepalingen die respectievelijk op de instellingen van de Gemeenschap en op de gesubsidieerde instellingen van toepassing zijn;
- de Gemeenschap vrij is in de toekomst te kiezen voor een wijziging van de graad of de titel van de « leidinggevende of begeleidende » inspecteur;
- er geen algemene inspectie is in de inspectie van het buitengewoon onderwijs, zonder dat het inspectiesysteem daardoor wordt aangetast.

Het middel faalt, zo niet in rechte, dan toch in feite.

Ten aanzien van het tweede middel

A.2.2.5. Het tweede middel valt samen met het eerste.

Naast het feit dat de verzoeker geen functie van inspecteur-generaal uitoefent (cf. A.1.2.1), is er een objectief verschil tussen de functies van inspecteur en « leidinggevende » inspecteur, wat voldoende verklaart dat zij verschillend kunnen worden behandeld.

Het zou strijdig zijn met het beginsel van een gezond administratief beleid de verzoeker vast te benoemen in een functie die uiteindelijk niet zou zijn opgenomen in de formatie van de enige inspectiedienst die trouwens door de Executieve moet worden vastgesteld.

*Antwoord van de verzoeker**Ten aanzien van het eerste middel*

A.2.3.1. Door, wat de verzoeker betreft, af te wijken van het beginsel van de « vaste benoeming » van alle waarnemende inspectieleden en door, ook al is het als overgangsmaatregel, een inspectie van het onderwijs voor sociale promotie te organiseren zonder inspecteur-generaal, schendt het decreet die artikelen 6, *6bis* en 17 van de Grondwet.

A.2.3.2. De functie van inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie bestaat evenzeer als die van inspecteur. De wet van 22 juni 1964 en de uitvoeringsbesluiten ervan organiseren de inspectiedienst in het algemeen en voorzien in twee functies. Artikel 120, eerste lid, van het decreet van 16 april 1991 voorziet van zijn kant niet in een inspecteur, noch een inspecteur-generaal, noch « een piramidale structuur van de enige inspectiedienst » : er is daarentegen sprake van een (één) inspectiedienst waarin de inspectie van het secundair onderwijs en het hoger onderwijs met volledig leerplan (waar inspecteurs-generaal zijn) en de inspectie van het onderwijs voor sociale promotie (dat, vermits het op gelijke voet staat, ook over een inspecteur-generaal moet beschikken) zijn georganiseerd. De bij artikel 120, tweede lid, voorgeschreven overgangsmaatregelen zijn op zich discriminerend, gelet op de huidige situatie.

A.2.3.3. De afschaffing van de functie van inspecteur-generaal in het onderwijs voor sociale promotie zou aan dat onderwijs taken ontnemen die zijn vastgesteld door nog steeds van kracht zijnde verordeningsbepalingen die van toepassing zijn op de andere onderwijstypes. Het argument dat is afgeleid uit de organisatie van het buitengewoon onderwijs kan niet in aanmerking worden genomen want het feit dat een bepaald onderwijstype wordt gediscrimineerd betekent nog niet dat een ander type mag worden gediscrimineerd.

Ten aanzien van het tweede middel

A.2.3.4. Het eerste middel heeft betrekking op de discriminatie tussen de onderwijstypes, het tweede middel betreft de discriminatie tussen personen.

De aangevochten maatregel is in strijd met het door de Franse Gemeenschapsraad nagestreefde doel (cf. A.2.2.2) want dat veronderstelde dat onder de inspectieleden hun meerdere vast zou kunnen worden benoemd.

De beschouwingen over de toekomstige organisatie van de inspectiedienst hebben niets uit te staan met de aangevochten overgangsmaatregel. Bovendien is het tegenstrijdig de toekomst van de inspectieformatie te willen bepalen terwijl men de mogelijkheid biedt inspecteurs vast te benoemen zonder het aantal ervan in de toekomstige formatie te kennen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.1. Artikel 107ter van de Grondwet en artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof vereisen dat iedere natuurlijke persoon die een beroep instelt, doet blijken van een belang om voor het Hof in rechte te treden. Het vereiste belang is slechts aanwezig bij diegenen die door de bestreden ~~norm~~ rechtstreeks en ongunstig in hun situatie zouden kunnen worden geraakt. Daaruit volgt dat de *actio popularis* niet toelaatbaar is.

B.2. De verzoeker is op 1 februari 1971 benoemd tot inspecteur algemene vakken in het lager middelbaar onderwijs.

In zoverre de verzoeker de aangevochten bepaling verwijt dat zij het een categorie van personen mogelijk maakt vast te worden benoemd in de betrekkingen van inspecteur belast met het toezicht op de instellingen van het onderwijs voor sociale promotie van de Franse Gemeenschap, doet hij niet blijken van het vereiste belang aangezien hij zelf in een gelijkwaardige graad vast is benoemd. Zijn belang kan echter worden aanvaard in zoverre hij diezelfde bepaling verwijt dat zij niet voorziet in de oprichting van een betrekking van inspecteur-generaal van het onderwijs voor sociale promotie van de Franse Gemeenschap, betrekking waaraan de opdracht waarmee hij op niet vastbenoemde basis is belast, beantwoordt.

Ten gronde

B.3. Het Hof stelt vast dat de oprichting van de betrekkingen van inspecteur-generaal in de inspectiedienst die is belast met het toezicht op de onderwijsinstellingen, door verordeningsbepalingen wordt geregeld. Zo zijn ook de organisatie van de inspectie van het onderwijs voor sociale promotie, de keuze van de graad of graden toegekend aan de leidinggevende functies en inzonderheid het al dan niet oprichten van een betrekking van inspecteur-generaal, bij artikel 120, eerste lid, van het decreet van 16 april 1991, welk lid niet is gewijzigd door het aangevochten decreet, aan de Executieve toegewezen.

In die omstandigheden kan niet worden beweerd dat de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet

zouden vereisen dat in het decreet zelf wordt gepreciseerd dat de desbetreffende betrekking in het leven dient te worden geroepen, eerder dan de mogelijkheid daartoe aan de Executieve over te laten.

De vraag of de in het middel beoogde grondwetsbepalingen door de Executieve bij de tenuitvoerlegging van haar bevoegdheden in acht zijn genomen, valt onder de bevoegdheid van de rechtscolleges die belast zijn met de toetsing van de wettigheid van de administratieve handelingen.

Het beroep is niet gegrond.

Om die redenen,

Het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 1 april 1993.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

H. Van der Zwalmen

M. Melchior